

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Catan Liliana, Guzun Ion și Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către inculpatul Stamatina Viorel și avocatul acestuia Ciuru Igor, de către partea vătămată Stamatina Maria și recursul suplimentar declarat de către inculpat la data de 10 martie 2020, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Stamatina Viorel Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat orașul Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.06.2018 - 25.01.2019;
2. Instanța de apel: 13.03.2019 - 30.10.2019;
3. Instanța de recurs: 27.01.2020 - 30.06.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 25 ianuarie 2019, Stamatina Viorel Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1-3) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa numită, partea pedepsei neexecutate aplicate prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 23.06.2017, cu stabilirea pedepsei definitive prin cumul parțial al pedepselor aplicate sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile judiciare suportate pe prezenta cauză penală în sumă de 1252, 60 lei s-au trecut în contul statului.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Stamatina Viorel, locuind împreună cu mama sa Stamatina Maria, în mod sistematic, din diferite motive a maltrat-o pe aceasta de mai multe ori, iar la 14.12.2017, aproximativ la ora 01.00, în domiciliul lor comun, situat în orașul Xxxxx, strada Xxxxx, acționând intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, fiind în stare de ebrietate, a intrat în camera unde aceasta dormea și zicându-i că vrea să o omoare, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste față și corp, provocându-i conform raportului de expertiză nr.2018 28D 0044 din 19.02.2018 o dereglare a sănătății de lungă durată și după caracterul său se califică ca vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea referitoare la pedeapsa stabilită inculpatului și în partea referitoare la încasarea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, recunoscându-l vinovat pe Stamatina Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, în penitenciar de tip semiînchis. Luând în calcul faptul că, infracțiunea respectivă a fost comisă de inculpat în termenul de probă, în această perioadă fiind supus și răspunderii contravenționale, conducându-se de prevederile art. 85 Cod penal, solicită cumularea pedepselor și la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, a cumula total și pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, stabilită prin sentința Judecătoriai Sîngerei din 23.06.2017, pentru comiterea de către Stamatina Viorel a infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și încasarea din contul inculpatului Stamatina V. a cheltuielilor judiciare suportate în sumă de 640 lei, dintre care suma de 320 lei pentru efectuarea raportului de constatare nr.2018 28D 0011 din 12.01.2018 și suma de 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.2018 28D 0044 din 19.02.2018.

În motivarea apelului a indicat:

- pedeapsa aplicată este prea blândă și neadecvată celor săvârșite de inculpat;
- prin sentința emisă, instanța de judecată a constatat prezența în acțiunile lui Stamatina V. a existenței circumstanței agravante, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, s-a referit la personalitatea negativă și la datele caracterizante ale acestuia, dar necătând la acest fapt, nu i-a stabilit acestuia pedeapsa maximă prevăzută la art. 201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal;

- din materialele cauzei penale rezultă cert, că Stamatina V., locuind împreună cu mama sa Stamatina Maria, în mod sistematic, din diferite motive a maltratat-o pe aceasta de mai multe ori, insuflându-i un sentiment de teamă și nesiguranță, dar instanța de judecată i-a aplicat lui Stamatina Viorel o pedeapsă pe care o consideră prea blândă pentru fapta comisă;

- anterior Stamatina V. a fost condamnat: prin sentința Judecătoriai Drochia din 27.04.1999 în temeiul art. 119 alin.(2) Cod penal (Sustragerea de bunuri din avutul proprietarului, săvârșită prin furt) la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; prin sentința Judecătoriai Sîngerei din 17.12.2015 în temeiul art. 201¹ alin.(1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, pentru violența comisă față de mama sa Stamatina Maria; în temeiul art.201¹ alin.(1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore pentru violența comisă față de mama sa, Stamatina Maria, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore; prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 23.06.2017 în temeiul art. 320¹ Cod penal, pentru neexecutarea

intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, Stamatina Maria la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art. 90 Cod penal, pe termen de probă de 2 ani, sentința care a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20.02.2017, astfel, se constată că Stamatina V. a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă;

- la 27.02.2017, în privința lui Stamatina V. a fost încetată urmărirea penală pe cauza penală nr.2017220050 pornită la 01.02.2017, în temeiul art.179 alin.(2) Cod penal din motivul că, plângerea prealabilă a fost retrasă de partea vătămată; deasemenea, la 18.12.2016 în privința lui Stamatina V. a fost pornit un proces contravențional în temeiul art. 69 alin.(1), 781 și 357 Cod Contravențional, temei servind plângerea lui Bila Diana și plângerea lui Stamatina Maria care au solicitat ca Stamatina Viorel să fie tras la răspundere pentru faptul că, la 18.12.2016, fiind în stare de ebrietate a înjurat-o pe Stamatina M. amenințind-o, iar în privința lui Bila Diana a aplicat forța fizică;

- consideră pedeapsa aplicată de instanță inculpatului Stamatina Viorel una prea blândă, întrucât ținând cont de condițiile de viață ale acestuia, de personalitatea sa, precum și de influența mărimii pedepsei aplicate lui, aceasta nu ar corecta comportamentul, iar conform art. 61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane;

- instanța de judecată a admis interpretarea eronată a dispozițiilor normei legale în privința inculpatului Stamatina V. la încasarea din contul său a cheltuielilor judiciare suportate pe cauza penală;

- în cadrul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de totală de 640 lei. Instanța în motivarea sentinței nu a ținut cont de prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, care prevede că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează și chestiunea cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;

- instanța nu a încasat din contul inculpatului Stamatina Viorel cheltuielile judiciare, admitând interpretarea eronată a dispozițiilor normei legale, privind achitarea cheltuielilor judiciare;

- examinând circumstanțele invocate de către instanță în coraborare cu normele juridice anterior nominalizate, constată că aplicarea pedepsei în privința inculpatului, fără încasarea din contul lui a cheltuielilor judiciare ar atrage după sine neasigurarea scopului pedepsei penale și anume reeducarea inculpatului, restabilirea ordinii de drept și din contra, într-un mod tacit va favoriza condamnatul să comită fapte analogice pe viitor, conștientizând că rezultat al comiterii lor, în limite legale, nu survine o pedeapsă aspră care să-i limiteze în drepturi, sau să atragă după sine alte consecințe grave;

- eliberarea inculpatului de plata cheltuielilor judiciare este contrară principiului legalității, iar punerea acestor cheltuieli pe seama acestuia ar contribui la responsabilitatea lui și în final la corectarea acestuia;

3.2 Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Stamatina Viorel să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța de fond la judecarea pricinii nu a elucidat pe deplin circumstanțele în care s-a produs presupusa infracțiune și a bazat sentința de condamnare a lui Stamatina V. pe declarațiile unor martori care despre presupusa infracțiune au aflat din relatările victimei Stamatina Maria;

- la pronunțarea sentinței, instanța nu a analizat probele complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, prin prisma coroborării lor una cu alta, pentru a confirma sau infirma vinovăția inculpatului;

- instanța a pus la baza condamnării inculpatului Stamatina V. declarațiile martorilor Topală Vadim, Bajereanu Victor, Jenunchi Elena, Galus Ion, persoane care nu au asistat la comiterea presupusei infracțiuni, însă ar fi aflat despre comiterea infracțiunii din relatările victimei Stamatina Maria. Totodată, instanța a apreciat critic și a respins declarațiile date de victima violenței domestice Stamatina Maria, care sub jurământ, a declarat că, de fapt, ea a căzut de pe scări și nu a fost bătută de fiul ei, - astfel, instanța în mod arbitrar a admis drept probe declarațiile unor martori care nu au văzut faptele care-i sunt incriminate lui Stamatina Viorel și a respins declarația dată de victima Stamatina Maria, care cunoaște cel mai bine ce s-a întâmplat cu ea în ziua de 14.12.2017;

- instanța de judecată a constatat în mod eronat că, presupusa infracțiune de care este învinuit Stamatina Viorel a fost comisă în stare de recidivă;

- instanța de judecată a reținut că, inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, având în vedere faptul că, prin sentința Judecătoriai Bălți sediul Sîngerei, Stamatina Viorel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani;

- în conformitate cu art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale, persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată;

- potrivit prevederilor alin. (1) art. 34 Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Raportând respectiva normă la împrejurarea menționată se constată, că în cazul lui Stamatina V. este prezentă starea de recidivă, or acesta neexecutând integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei a comis o nouă infracțiune, din care motiv instanța de judecată a considerat necesar de aplicat în speța de față prevederile art. 85 alin. (1-3) Cod penal, urmând a fi cumulată la pedeapsa stabilită prin sentința în cauză pentru comiterea de către Stamatina Viorel a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit.c) Cod penal, pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 23.06.2017;

- aceste constatări sunt eronate, deoarece potrivit art. 34 alin.(5) lit. e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale, dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- instanța de judecată contrar prevederilor legale a reținut că, inculpatul Stamatî Viorel a comis infracțiunea în stare de recidivă.

3.3 Inculpat, care consideră sentința ilegală, a fost condamnat pentru fapte care nu le-a comis, pe care intenționează să le dovedească, solicitând accelerarea examinării cauzei din motiv că, nu se consideră vinovat, starea de sănătate este rea și se află sub strajă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Stamatî V. în baza art. 201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, totodată instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Soluția instanței de fond se bazează pe elementele de fapt dobândite din declarațiile părții vătămate Stamatî Maria, a martorilor Topală Vadim, Bajereanu Victor, Jenunchi Elena, Galus Ion, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, printre care: v. I: procesul-verbal de constatare privind săvârșirea infracțiunii din 07.02.2018 /f.d.15/; procesul-verbal privind autosesizarea în privința începerii urmăririi penale din 09.02.2018 /f.d.16/; raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 14.12.2017 /f.d.17/; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.12.2017, cu planșa fotografică /f.d.18-20/; cererea depusă de Stamatî Maria din 14.12.2017 /f.d.30-31, 39, 40-41/; ordinul de restricție de urgență nr.2017022063 din 14.12.2017 /f.d.33-34/; încheierea Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 28.12.2017 privind aplicarea măsurilor de protecție victimei violenței în familie /f.d.42/; ordonanță de protecție din 28.12.2017 /f.d.43/; raportul de constatare nr.201828D0011 din 12.01.2018 /f.d.54/; raportul de expertiză judiciară nr.201828D0044 din 19.02.2018 /f.d.56-57/; ancheta socială evaluare inițială din 21.12.2017 /f.d.66-67/; cererea părții vătămate Stamatî Maria din 20.03.2018 /f.d.68/; copia fișei medicale a bolnavului de staționar nr.6944 Stamatî M. /f.d.95-96, 97-111/; procesul-verbal de examinare a fișei medicale din 15.06.2018 /f.d.114/; caracteristica eliberată de Primăria or.Sîngerei nr.5709 din 27.12.2017 în privința lui Stamatî Viorel /f.d.115/; revindicare SS a IP Sîngerei în privința lui Stamatî Viorel /f.d.116-117/; v. 2: declarațiile martorului Galus Ion depuse în instanța de fond /f.d.45/; declarațiile matorului Topală Vadim depuse în instanța de fond /f.d.46/; declarațiile matorului Bajeranu Victor depuse în instanța de fond /f.d.47-48/; declarațiile inculpatului Stamatî Viorel depuse în instanța de fond /f.d.49-50/; declarațiile părții vătămate Stamatî Maria depuse în instanța de fond /f.d.51-52/; declarațiile martorului Urecheanu Iurie /f.d.53-54/.

Instanța de apel a considerat că, probele respective administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința

instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Stamatina Viorel în baza art. 201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond de condamnare, totodată instanța de fond a motivat că, vina inculpatului este dovedită prin probele scrise prezentate de către procuror, care au fost studiate în cadrul ședinței de judecată, și anume: prin procesul-verbal de constatare privind săvârșirea infracțiunii înregistrat la data de 07.02.2018 în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Sîngerei /f.d.15/; procesul-verbal privind autosesizarea în privința începerii urmăririi penale din 09.02.2018 /f.d.16/; raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 14.12.2017 /f.d.18-20/; ordinul de restricție de urgență nr.201722063 din 14.12.2017, ora 12.45 /f.d.42/; ordonanța de protecție din 28.12.2018 emisă în privința agresorului Stamatina Viorel /f.d.43/; declarația primară depusă de Stamatina Maria la 14.12.2017 /f.d.44/; raportul din 14.12.2017 subofițerului al serviciului de patrulare a Secției Securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Topală V. /f.d.49/; raportul din 14.12.2017 a ofițerului de sector a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Bajereanu V. /f.d.50/; raportul de constatare nr.2018 28D 0011 din 12.01.2018 /f.d.54/; raportul de expertiză judiciară nr.2018 28D 0044 din 19.02.2018 /f.d.56-57/; ancheta socială din 21.12.2017 /f.d.66-67/; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 14.06.2018 /f.d.95-96/; fișa medicală a bolnavului de staționar nr.6944 /f.d.97-111/; procesul-verbal de examinare din 15.06.2018, precum și alte documente ale cauzei, care coroborate cu declarațiile inculpatului constituie probe utile, pertinente și concludente ale cauzei și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului, fiind puse de instanță la baza sentinței.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a menționat, că în ședința de judecată Stamatina Maria fiind audiată în calitate de parte vătămată a declarat că, Stamatina Viorel nu ar fi aplicat niciodată violența asupra ei și că, nu ține minte ce s-a întâmplat în noaptea dintre 13.12.2017-14.12.2017, susținând că a căzut jos de pe scări, nefiind maltrată de către fiul său. Instanța de fond a dat o apreciere critică acestor declarații fiind considerate ca fiind influențate de către inculpat și urmărind scopul de a-l absolvi pe ultimul de răspundere, or ele sunt combătute prin probatoriu prezentat de către acuzatorul de stat, cum ar fi: declarațiile martorilor Galus Ion, Jenunchi Elena, Topală Vadim, Bajereanu Victor cât și de raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 14.12.2017 înregistrat în registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Sîngerei sub nr.5963, de raportul din 14.12.2017 a subofițerului al serviciului de patrulare a Secției Securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Topală V., de raportul din 14.12.2017 a ofițerului de sector a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Bajereanu V., de raportul de constatare nr. 2018 28D 0011 din 12.01.2018 conform căruia la 14.12.2017, de raportul de expertiză judiciară nr.2018 28D 0044 din 19.02.2018 și fișa medicală a

bolnavului de staționar nr.6944.

Totodată, la întrebările instanței de judecată „*de ce dânsa le-a declarat colaboratorilor de poliție, asistenței medicale și medicului-traumatolog că a fost maltratată de fiul său*”, „*de ce dânsa mergea pe stradă în noaptea din data de 14.12.2017*”, partea vătămată Stamatina Maria a declarat că, nu ar ține minte, fapt ce trezește dubii în veridicitatea declarațiilor sale, întrucât ea a susținut că, ține minte cum ar fi căzut, dar nu ține minte ce s-a întâmplat după aceasta. De asemenea, partea vătămată a declarat că, fiul ei niciodată nu a aplicat violența asupra sa, dar inculpatul Stamatina Viorel a fost condamnat prin sentința din 17.12.2015 în temeiul art.201¹ alin.(1) Cod penal, pentru două cazuri de violență în familie comise asupra ei și totodată Stamatina Viorel a fost sancționat și contravențional pentru violență în familie comisă față de mama sa.

De asemenea, instanța de fond a apreciat critic și declarațiile martorului Urecheanu Iurie, audiat în ședința de judecată la solicitarea părții apărării, declarațiile în cauză fiind nepertinente cauzei date, cu un conținut contradictoriu și lipsit de date concrete privitor la circumstanțele cauzei.

Astfel, în urma cercetării instanța de fond a stabilit cu certitudine că, inculpatul Stamatina Viorel, locuind împreună cu mama sa, Stamatina Maria, în mod sistematic, din diferite motive a maltratat-o pe aceasta de mai multe ori, iar la 14.12.2017, aproximativ la ora 01.00, în domiciliul lor comun situat în or. Xxxxx str. Xxxxx, acționând intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, fiind în stare de ebrietate, a intrat în camera unde aceasta dormea și zicându-i că vrea să o omoare i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste față și corp, provocându-i contuzia țesuturilor moi ale feței precum și edem a țesuturilor moi antebrațului stâng, fractură închisă distală osul ulnar stânga, leziuni care conform raportului de expertiză judiciară nr.2018 28D 0044 din 19.02.2018 au provocat o dereglare a sănătății de lungă durată și după caracterul său se califică ca vătămări corporale medii.

Necătând la faptul că, inculpatul Stamatina Viorel n-a recunoscut vina, iar partea vătămată Stamatina Maria prin declarațiile date în ședința de judecată, de asemenea a susținut poziția de nevinovăție a inculpatului, negând că a fost maltratată de ultimul, tactica acestora, instanța de fond a apreciat-o critic, considerând că ultimii urmăresc scopul de a evita răspunderea penală pentru inculpat pentru acțiunile săvârșite, or declarațiile lor sunt contradictorii celorlalte probe prezentate de către acuzare.

Luând în considerație probele cercetate în ansamblu și cele stabilite de instanța de fond, instanța de apel a ajuns la concluzia că, vina lui Stamatina Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, se dovedește prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale, astfel că apelurile inculpatului și avocatului au fost respinse ca nefondate, temei de achitare nefiind stabilit.

În cauza dată, instanța de fond a reținut, că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, având în vedere faptul că, prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, Stamatina Viorel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art.

90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

În conformitate cu art.111 alin.(1) lit.d) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată.

Raportând respectiva normă la împrejurarea menționată instanța de fond a constatat, că în cazul lui Stamat Viorel este prezentă starea de recidivă, or acesta neexecutând integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, a comis o nouă infracțiune, din care motiv instanța de fond a considerat necesar de aplicat în speța de față prevederile art. 85 alin.(1-3) Cod penal, urmând a fi cumulată la pedeapsa stabilită prin sentința în cauză pentru comiterea de către Stamat Viorel a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017.

În acest context, instanța de apel a reținut că instanța de fond a luat în considerație personalitatea inculpatului, faptul că Stamat Viorel la evidență la medicul narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ, nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind de mai multe ori condamnat, inclusiv și pe infracțiuni analogice și a comis o nouă infracțiune în termen de probă, drept urmare considerând oportun aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare cu executare, având în vedere că pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi.

La părerea instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de fond este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, temei de intervenire a instanței de apel în aspectul solicitat de acuzare în latura pedepsei, cât și de apărare, nefiind stabilit.

Reeșind din cele expuse, instanța de apel a conchis că, apelurile declarate pe caz sunt nefondate, fără invocarea unor motive de drept, iar argumentele aduse nu corespund cu împrejurările stabilite de instanța de fond, totodată argumentele invocate de inculpat și avocat privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping în tot.

Instanța de apel a considerat că, probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus nu sunt, în același timp, apelurile declarate sunt contradictorii circumstanțelor stabilite pe cauză, de fapt fiind o relatare a celor întâmplare în versiunea autorilor apelurilor, care se contrazic total cu probele cercetate pe caz.

Referitor la apelul declarat de avocatul Ciuru Igor în interesele inculpatului Stamat Viorel, instanța de apel a respins ca declarative afirmațiile invocate, că instanța de fond la judecarea pricinii nu a elucidat pe deplin circumstanțele în care s-a produs presupusa infracțiune și a bazat sentința de condamnare a lui Stamat Viorel

pe declarațiile unor martori care despre presupusa infracțiune au aflat din relatările victimei Stamatina Maria, că la pronunțarea sentinței instanța nu a analizat probele complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, prin prisma coroborării lor una cu alta, pentru a confirma sau infirma vinovăția inculpatului, deoarece sunt declarative.

În aspectul dat, instanța de apel a mai menționat că, instanța de fond s-a bazat pe elementele de fapt dobândite din informația telefonică din 14.12.2017 orele 06.53 din secția de internare, din care a rezultat acordarea ajutorului medical lui Stamatina Maria după agresarea de către fecior, din declarațiile martorilor Topală Vadim și Bajoreanu Victor, care au fost primii care au vorbit cu victima Stamatina Maria, căror ultima le-a povestit despre faptul agresării de către fiu, ultima fiind transportată la secția de internare, unde i-a fost acordat ajutor medical.

La fel, soluția instanței se bazează pe declarațiile martorilor Jenunchi Elena și Galus Ion, lucrători medicali, căror Stamatina Maria la fel le-a relatat despre agresarea de către fiu, fiind depistate la victimă leziuni corporale, care potrivit concluziilor expertului se califică ca leziuni corporale medii, precum și prin rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz.

Astfel, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.201828D0044 din 19.02.2018, rezultă, că conform datelor din fișa medicală a bolnavului de staționar nr.6944 la cet.Stamatina M. clinic și paraclinic s-a stabilit edem a țesuturilor moi antebrațului stâng, fractura închisă diafiza distală osul ulnar stânga care au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate de la acțiunea traumatică, lovirea cu un obiect dur-contodent drept care pot fi și picioarele, provoacă o dereglare a sănătății de lungă durată și după caracterul său se califică ca vătămări corporale medii /f.d.56-57 volumul 1/.

Faptul că partea vătămată deja în cadrul judecării cauzei a declarat că, nu a fost lovită de inculpat, a fost apreciată de instanța de apel ca o tentativă de a elibera inculpatul de răspundere penală, mai ales că anterior ultimul de mai multe ori a fost atras la răspundere pentru acțiunile violente împotriva mamei sale Stamatina Maria.

La fel, faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa, nu poate fi luat în considerație și nu poate fi echivalat cu achitarea inculpatului, după cum solicită apărarea, mai ales că vina inculpatului este dovedită deplin în cadrul procesului judiciar, la care inculpatul a avut acces deplin și nu a fost îngrădit.

Nu poate fi luată în considerație nici solicitarea de admitere a apelului, cu casarea sentinței instanței de fond, cu achitarea inculpatului, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat și dezacordul cu sentința instanței de fond nu generează achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului în faptele descrise prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc, temeiuri de intervenire a instanței de apel și achitare a inculpatului nefiind stabilite.

La fel, ce ține de argumentele apărării privind constatarea de către instanța de fond a comiterii faptei în stare de recidivă, instanța de apel a ținut să menționeze, că de fapt instanța de fond nu a ținut cont de starea de recidivă în detrimentul inculpatului, fiind constatată doar că inculpatul a comis fapta în termenul de probă

stabilit anterior, fapt ce se constată din materialele cauzei.

Astfel, inculpatul Stamatina Viorel anterior, prin sentința Judecătoria Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art.90 Cod penal pe un termen de probă de 2 ani, termen în care Stamatina Viorel a comis fapta de violență incriminată, astfel că inculpatului i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe.

Anume că Stamatina Viorel, având antecedent penal, fiind condamnat la 23.06.2017 cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă stabilit de doi ani pentru acțiuni de neexecutare intenționată a ordonanței de protecție aplicate față de victima Stamatina Maria, în termenul de probă stabilit, la 14.12.2017, până la expirarea termenului de probă stabilit, a comis fapta de violență asupra aceleiași victime, soldată cu vătămarea medie a integrității corporale, fapt ce a servit ca temei pentru aplicarea pedepsei pentru cumul de sentinței conform prevederilor art.85 Cod penal.

În aspectul dat, instanța de fond nu a ținut cont anume la stabilirea stării de recidivă, de condamnarea anterioară a inculpatului, ci doar a aplicat prevederile art.85 alin. (1) Cod penal, care reglementează, că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, astfel că temei de intervenire din partea instanței de apel nu s-a stabilit, argumentele aduse de apărare fiind cu caracter de declarație.

La părerea instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului, care nu este la prima abatere penală, fiind anterior judecat la pedeapsa închisorii, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța de apel a considerat că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Nu sunt întemeiate nici afirmațiile inculpatului invocate în apel că, nu a comis fapta incriminată, că este nevinovat, deoarece sunt afirmative, vina inculpatului în faptele incriminate fiind dovedită în afara dubiilor rezonabile prin probe cercetate, la care instanța s-a referit, astfel că apelul declarat de inculpat se respinge ca nefondat, afirmațiile fiind fără careva motivare.

Instanța de apel a ținut să indice și faptul, că dezacordul cu sentința instanței de fond nu echivalează cu achitarea inculpatului, din moment ce constatarea vinovăției inculpatului este bazată pe probe cercetate nominalizate, apreciate obiectiv și sub toate aspectele, care coroborează între ele și demonstrează deplin vina inculpatului în faptele incriminate, nefiind stabilită ilegalitatea și netemeinicia sentinței instanței de fond.

În același timp, instanța de apel a considerat că, nu pot fi reținute afirmațiile invocate de procuror în apelul declarat privind agravarea pedepsei inculpatului,

deoarece instanța de fond a motivat soluția adoptată cu privire la măsura și termenul de pedeapsă aplicat inculpatului, de fapt temei de agravare a pedepsei inculpatului nefiind stabilit.

În sensul dat, instanța de apel a respins și afirmațiile invocate de procuror cu referire la prevederile art. 75 alin.(1), art. 78 alin.(3) Cod penal, fiind declarative și nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond în circumstanțele stabilite pe caz, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de prevederile legale și a stabilit pedeapsa în corespundere cu prevederile legale, iar temei de agravare a pedepsei în aspectul propus de procuror nu s-a stabilit.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pe prezenta cauză, instanța de fond în conformitate cu art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, a considerat oportun de a fi trecute în contul statului, eliberându-l pe Stamatina Viorel de plata acestor cheltuieli.

6. Hotărârile judecătorești sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, care solicită casarea deciziei, cu achitarea lui Stamatina V.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel, prin neluarea în considerare a declarațiilor date în instanța de fond și cea de apel de către victima Stamatina M., precum că ea a căzut de pe scări și nu a fost bătută de fiul ei, acesta nu a fost acasă atunci când a ajuns la spital, Viorel era la prietenii lui și a declarațiilor date de martorii apărării Urechenu I. și Borinschi V., precum că Stamatina V. a fost împreună cu ei în ziua de 13.12.2017 și până a doua zi dimineața, a stabilit eronat faptul comiterii de către Stamatina V. a infracțiunii imputate;

- deși instanța de apel menționează că, temei de a pune la îndoială probele respective (declarațiile martorilor Topală V., Bejereanu V., Jenunchi E., Galus I.), nu s-au stabilit, mai ales că declarațiile martorilor au fost date sub jurământ;

- instanța de apel s-a expus în mod evaziv în privința temeiului invocat în apel de partea apărării că, instanța de fond a reținut în mod eronat că, inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, având în vedere faptul că prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, Stamatina V. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani;

- instanța de apel invocă, la fel „*ce ține de argumentele apărării privind constatarea de către instanța de fond a comiterii faptei în stare de recidivă, Colegiul penal ține să menționeze că de fapt instanța de fond nu a ținut cont de starea de recidivă în detrimentul inculpatului, fiind constatat doar că inculpatul a comis fapta în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce se constată din materialele cauzei*”, astfel instanța de apel nu a formulat o concluzie clară dacă infracțiunea imputată lui Stamatina V., a fost sau nu comisă în stare de recidivă și dacă constatarea făcută de instanța de fond este una în conformitate cu prevederile legale.

În drept, autorul și-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Partea vătămată Stamatina M., care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei decizii de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului indică:

- în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și cea de apel a declarat că, fiul său nu a bătut-o. În seara aceea el nu era acasă, dar se afla la prietenii lui și că trauma la mână s-a produs în rezultatul căderii de pe pragul casei;

- instanța de apel a apreciat declarațiile sale ca „o tentativă de a elibera inculpatul de răspundere penală, mai ales că anterior ultimul de mai multe ori a fost atras la răspundere pentru acțiunile violente împotriva mamei sale Stamatina Maria” prin ce a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- declarațiile sale date atât în instanța de fond, cât și în cea de apel au fost făcute sub jurământ, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pentru darea de măsurii false;

- cu toate că atât declarațiile sale, cât și a martorilor Jenunchi Elena, Galus Ion, Topală Vădim și Bajereanu Victor au fost făcute sub jurământ, instanța de apel consideră că temei de a pune la îndoială a declarațiilor acestora nu sunt, iar declarațiile sale sunt apreciate critic și urmăresc scopul de a elibera pe fiul său de răspunderea penală;

- în instanțele de judecată a spus doar adevărul, iar fiul său este închis mai bine de jumătate de an pe nedrept, pentru o faptă pe care nu a comis;

- instanța de apel a emis o decizie contrară prevederilor legale când a menținut în vigoare hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Sângerei, prin care fiul său Stamatina Viorel a fost condamnat pentru fapta infracțională pe care nu a săvârșit-o în privința sa.

6.3 Inculpatul Stamatina V., la 20.12.2019, solicită reexaminarea cauzei, deoarece mama sa, care este parte vătămată în cauză, a explicat circumstanțele în care a primit leziuni la mână, probabil din cauza căderii, șocului traumatic și memoriei slabe, aflându-se la o vârstă înaintată, că și-a adus aminte cum a avut loc totul, și s-a întâmplat nu din cauza sa, totodată nu au fost luate declarațiile martorilor care au confirmat că în timpul celor întâmplate el se afla departe de casă.

6.4 Inculpatul Stamatina V., la 10 martie 2020, solicită casarea acestora, deoarece ambele instanțe nu au ținut cont de nici o declarație, care demonstrează că nu a săvârșit ceea ce i se incriminează, solicită examinarea cauzei, deoarece a fost despărțit de familie, copil și oamenii apropiați.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate prin care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, deoarece instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, just ajungând la concluzia menținerii sentinței de condamnare a inculpatului.

8. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate de către partea vătămată Stamatina Maria și cel suplimentar declarat de către inculpatul Stamatina Viorel, la data de 10 martie 2020,

urmează a fi respinse, iar recursurile declarate de către inculpatul Stamatina Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor, urmează a fi admise, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

8.1 Cu referire la recursul suplimentar declarat de către inculpatul Stamatina Viorel, la data de 10 martie 2020.

Din sumarul recursului declarat, se atestă că inculpatul invocă că nu a săvârșit infracțiunea imputată, semnalând ca temei de casare prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Însă, Colegiul penal lărgit remarcă, că unul din scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, respectiv acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În conformitate cu art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sânt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, inculpatul fiind în drept să declare recurs ordinar, inclusiv în latura penală.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Rezultând din procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 96 v. II) se denotă, că la data de 27 noiembrie 2019, în prezența procurorului, părții vătămate, inculpatului și avocatului acestuia, a fost pronunțată decizia motivată, fiindu-le înmănată o copie a acesteia, fapt confirmat prin recipisa din aceeași dată (f.d. 118 v. II).

Prin urmare, Colegiul atestă că inculpatul, Stamatina V., a declarat recurs ordinar suplimentar împotriva deciziei instanței de apel la data de 09 martie 2020, fapt confirmat prin amprenta ștampilei de pe plic (f.d. 76 v. 3).

În prezenta speță, Colegiul penal relevă, că termenul de 30 de zile pentru declararea recursului se calculează începând cu data de 27 noiembrie 2019, pe când inculpatul a depus recurs suplimentar, abia la data de 09 martie 2020, adică după expirarea termenului de 30 zile prevăzut pentru depunerea recursului ordinar.

În conformitate cu prevederile alin. (2) art. 230, alin. (3) art. 231 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de

repunere în termen a recursului, precum nu prevede nici depunerea unui recurs suplimentar în afara termenului de 30 zile prevăzut de lege.

Învederând cele expuse mai sus, instanța de recurs statuează că recursul suplimentar declarat de către inculpatul, Stamatina V., a fost depus peste termenul legal de 30 de zile, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În temeiul celor expuse mai sus, instanța de recurs constatând, că recursul suplimentar declarat de către inculpatul Stamatina Viorel, la data de 10 martie 2020, a fost declarat cu încălcarea prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia privind respingerea acestuia ca inadmisibil.

8.2 Referitor la recursurile declarate de partea vătămată Stamatina Maria, inculpatul Stamatina Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor, în partea solicitării achitării inculpatului.

Așadar, reieșind din textul recursurilor declarate, partea vătămată, inculpatul și apărătorul acestuia, le întemeiază prin prisma pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, din recursul declarat de către partea vătămată, se atestă că aceasta aduce argumente similare cu cele indicate în recursurile inculpatului Stamatina Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor, cu privire la solicitarea achitării inculpatului, însă nu critică hotărârile adoptate în partea pedepsei, din care considerent Colegiul penal se va expune în cumul asupra acestor critici, ce ține de solicitarea achitării inculpatului.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate și a declarațiilor martorilor apărării Urecheanu I. și Borinschi V., stabilind eronat faptul comiterii de către Stamatina V. a infracțiunii imputate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Verificând lucrările dosarului, Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelurile declarate în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 92-96 v. II), astfel ținând cont de prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art. 101 al aceluiași Cod, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect ajungând la concluzia, că vina inculpatului Stamatina V. în comiterea infracțiunii imputate și-a găsit confirmarea.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apelurile declarate referitor la nevinovăția inculpatului Stamatina V., în viziunea Colegiului lărgit, această instanță și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate, iar partea vătămată, inculpatul și avocatul acestuia, de fapt, nu aduc careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului Stamatina V. în săvârșirea infracțiunii imputate. În principiu, o bună parte ale argumentelor invocate în recursuri, sunt similare celor invocate în apeluri, iar instanța de apel a respectat rigorile ce se regăsesc în dispozițiile art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale ale apelurilor, ceea ce exclude prezența temeierilor pentru recurs invocate și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, nu este fondată nici critica recurenților, în sensul pretinderii că eronat a fost stabilit faptul comiterii de către Stamatina V. a infracțiunii imputate.

Astfel, cu referire la versiunea apărării că, inculpatul nu a fost acasă și partea vătămată nu a fost lovită de fiul său, s-a expus argumentat instanța de apel, precum că această versiune se contrazice prin elementele de fapt dobândite din cererea inițială a victimei Stamatina Maria, care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție, ordinului de restricție și îndepărtarea de la domiciliu a fiului său Stamatina Viorel, care la data de 14.12.2017, fiind în stare de ebrietate a maltratat-o cu pumnii și picioarele, ulterior doar Stamatina Maria și-a schimbat declarațiile și a declarat că, nu a fost lovită de inculpat. La fel, declarațiile părții vătămate Stamatina Maria, care în ședința judiciară a declarat că, nu a fost lovită de fiul său, se combat prin informația telefonică de la secția de internare, din care rezultă că lui Stamatina Maria i-a fost acordat ajutor medical în urma maltratării de către fiu, la fel prin declarațiile martorilor lucrători medicali, care au declarat despre faptul că, anume din declarațiile lui Stamatina Maria au aflat despre faptul că, ultima a fost lovită de fiu, aceste declarații fiind confirmate și prin concluziile experților privind natura și gravitatea leziunilor depistate la Stamatina Maria, leziuni calificate ca medii.

Reieșind din cele expuse, se atestă că, instanța de apel întemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate și a martorilor apărării Urecheanu I. și Borinschi V., care sunt combătute prin declarațiile martorilor Galus Ion, Jenunchi Elena, Topală Vadim, Bajoreanu Victor, cât și de raportul despre primirea informației referitoare la

infracțiuni și incidente din 14.12.2017, înregistrat în registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Sîngerei sub nr. 5963, de raportul din 14.12.2017 a subofițerului al serviciului de patrulare a Secției Securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Topală V., de raportul din 14.12.2017 a ofițerului de sector a Inspectoratului de Poliție Sîngerei, Bajereanu V., de raportul de constatare nr.2018 28D 0011 din 12.01.2018, de raportul de expertiză judiciară nr.2018 28D 0044 din 19.02.2018 și fișa medicală a bolnavului de staționar nr.6944.

Totodată, la întrebările instanței de judecată „de ce dânsa a declarat colaboratorilor de poliție, asistenței medicale și medicului-traumatolog că a fost maltrată de de fiul său”, „de ce dânsa mergea pe stradă în noaptea din data de 14.12.2017, partea vătămată Stamatina Maria a declarat că, nu ar ține minte, fapt ce trezește dubii în veridicitatea declarațiilor sale, întrucât ea a susținut că ține minte cum ar fi căzut, dar nu ține minte ce s-a întâmplat după aceasta. De asemenea, partea vătămată a declarat că, fiul ei niciodată nu a aplicat violența asupra sa, dar inculpatul Stamatina Viorel a fost condamnat prin sentința din 17.12.2015 în temeiul art. 201¹ alin.(1) Cod penal, pentru două cazuri de violență în familie comise asupra ei și totodată Stamatina V. a fost sancționat și contravențional pentru violență în familie comisă față de mama sa.

Ținând cont de cele expuse, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, în prezența cumulului de probe administrat în prezenta cauză, întemeiat și corect au stabilit vinovăția lui Stamatina V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, iar argumentele invocate de către apărător, inculpat și partea vătămată, în acest sens, sunt nefondate.

În temeiul celor expuse mai sus, instanța de recurs constatând, că recursul declarat de către partea vătămată este unul neîntemeiat, a ajuns la concluzia privind respingerea acestuia ca inadmisibil.

8.3 Referitor la recursurile declarate de inculpatul Stamatina Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor, în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Astfel, din conținutul recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Stamatina Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor, se desprinde și faptul, că autorii acestora consideră că, în mod eronat instanțele de fond au reținut că, inculpatul Stamatina V. a comis infracțiunea în stare de recidivă, având în vedere faptul că, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, Stamatina V. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, astfel această sentință nu poate fi luată în considerație la stabilirea stării de recidivă și aplicarea pedepsei lui Stamatina V.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanța de apel prin hotărâre a menținut sentința primei instanțe, prin care lui Stamatina V. i-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, sub formă de 3 ani închisoare. În temeiul art. 85 alin. (1-3) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa numită, partea pedepsei neexecutate aplicate prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 23.06.2017, cu stabilirea pedepsei definitive prin cumul parțial al pedepselor aplicate sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea acestei soluții instanța de apel a reținut, la pag. 112 v. II, că „În cauza dată, instanța de fond a reținut, că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, având în vedere faptul că, prin sentința Judecătoriai Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, Stamatina Viorel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

În conformitate cu art.111 alin.(1) lit.d) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată.

Raportând respectiva normă la împrejurarea menționată instanța de fond a constatat, că în cazul lui Stamatina Viorel este prezentă starea de recidivă, or acesta neexecutând integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriai Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, a comis o nouă infracțiune, din care motiv instanța de fond a considerat necesar de aplicat în speța de față prevederile art. 85 alin.(1-3) Cod penal, urmând a fi cumulată la pedepsa stabilită prin sentința în cauză pentru comiterea de către Stamatina Viorel a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătoriai Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017.”

Totodată, la pag. 114 v. II, instanța de apel a concluzionat că “În aspectul dat, instanța de fond nu a ținut cont anume la stabilirea stării de recidivă, de condamnarea anterioară a inculpatului, ci doar a aplicat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, care reglementează, că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, astfel că temei de intervenire din partea instanței de apel nu s-a stabilit, argumentele aduse de apărare fiind cu caracter de declarație.”

Colegiul penal lărgit atestă, că conform motivării menționate, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, ceea ce generează neclaritate, pe de o parte în hotărâre conchide, că prima instanță a stabilit că, inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, însă ulterior menționează, că de fapt, prima instanță nu a ținut cont de starea de recidivă, însă constată că acesta a fost condamnat.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, în partea stabilirii pedepsei, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 34 alin. (5) lit. e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale, dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Din speța supusă judecării, se constată că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, în baza art. 320¹ Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei fiind suspendată în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, cu referire la argumentele din apel a avocatului Ciuru I., privind constatarea de către prima instanță a comiterii faptei de către inculpat în stare de recidivă, Colegiul penal reține, că instanța de apel, în detrimentul inculpatului, a stabilit că prima instanță nu a ținut cont de starea de recidivă.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal conchide că, în situația dată instanța de apel injust a menținut la acest capitol sentința, prin care a fost constatată săvârșirea infracțiunii de către inculpat în prezența recidivei, făcând niște concluzii divergente, deoarece inculpatul Stamatîn V., anterior a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin ce a fost admisă o eroare de drept, respectiv greșit a fost menținută hotărârea primei instanțe în această parte, interpretând eronat prevederile legale.

În mod concomitent, verificând hotărârea instanței de apel atacată de către partea apărării, sub aspectul individualizării corecte a pedepselor, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul relevă, dispozițiile art. 61 Cod penal care stipulează că, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Prin urmare, Colegiul penal menționează, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din conținutul hotărârii instanței de apel se atestă, cu toate că instanța de apel greșit a menținut sentința prin care a fost constatată prezența stării de recidivă, însă la capitolul individualizării pedepsei această instanță corect a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ, nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind de mai multe ori condamnat, inclusiv și pentru infracțiuni analogice și a comis o nouă infracțiune în perioada de probațiune.

În concluzie, Colegiul învederând cele menționate mai sus, consideră că pentru a atinge scopul de reeducare a inculpatului Stamat V. este necesar de a-i stabili acestuia, pedeapsa sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 201 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu executarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, care va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la formarea unei noi atitudini a inculpatului față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Totodată, luând în considerație faptul că, inculpatul Stamat V. a săvârșit infracțiunea intenționată în cauză, la data de 14.12.2017, în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 23.06.2017, și până la executarea acesteia, Colegiul penal, luând în considerație prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal, consideră necesară și aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal.

Generalizând considerentele punctate mai sus, Colegiul penal lărgit, conchide de a admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Stamat Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor, corectând eroarea comisă de instanța de apel, fără a agrava situația condamnatului, rejudecând cauza în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) și 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile declarate de către partea vătămată Stamat Maria și cel suplimentar declarat de către inculpatul Stamat Viorel, la data de 10 martie 2020.

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Stamat Viorel la data de 20 decembrie 2019 și avocatul acestuia Ciuru Igor.

Casează, parțial, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019 și sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 25 ianuarie 2019, în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-l pe *Stamat Viorel Xxxxx*, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte prin care lui Stamat Viorel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ al. 2) lit. c) Cod penal, i se aplică pedeapsa de 2 ani 8 luni închisoare.

Conform art. 85 alin. (1-3) Cod penal, la pedeapsa aplicată a-i adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 23 iunie 2017, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui Stamat Viorel urmează a fi calculat din 30 iunie 2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului sub arest din 25.01.2019 până la 30.06.2020.

În rest dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor